

Народився 10 серпня 1948 р. у с. Тарасівка Києво-Святошинського району Київської області в сім'ї робітників Василя Петровича та Марії Григорівни. З дитинства батьки плекали в синові почуття національної гідності, поваги до народних звичаїв, традицій, людей і їхньої праці. Особливими були і шкільні роки Віктора Олійника — завдяки мудрим, талановитим учителям Н. Олійниченко, Л. Хлебниковій, О. Дубинчук, вплив яких став вирішальним у виборі життєвого шляху.

Закінчивши ПТУ № 43 м. Києва, Віктор Васильович працював на заводі імені Артема. А в 1966 р. здійснилася його заповітна мрія: він став студентом філологічного факультету Київського державного педагогічного інституту імені О. М. Горького. В 1970 р. В. В. Олійник ступив на освітянську ниву, якій із того часу віддає увесь свій хист, жар серця та завзяття: працював учителем СШ № 199 м. Києва; з 1972 р. — на відповідальних посадах у Міністерстві народної освіти УРСР і Держкомітеті УРСР з професійно-технічної освіти.

З 1983 р. присвятив себе захопленню науковою роботою. Навчався у НДІ педагогіки УРСР, а в 1988 р. захистив кандидатську дисертацію. З 1989 р. — заступник директора з профтехосвіти ЦІУВ МО України, перший проректор Українського інституту підвищення кваліфікації керівних кадрів освіти, ректор ЦППО НАПН України. З 2008 р. В. В. Олійник — ректор створеного з його ініціативи та за підтримки Президії НАПН України й академіка В. Г. Кременя Державного вищого навчального закладу «Університет менеджменту освіти» НАПН України.

У різні роки пройшов навчання та стажування у США, Франції, Польщі, Італії, Великобританії, Швейцарії, Нідерландах. У 2004 р. захистив докторську дисертацію. З 2006 р. — член-кореспондент, а з 2010 р. — дійсний член НАПН України.

Віктор Васильович Олійник — автор понад 300 наукових і науково-методичних праць, керівник наукової школи з проблем теорії та практики ППО, у межах тематики якої науковці здобули кілька десятків його учнів; головний редактор низки науково-освітніх і фахових видань; очолює спеціалізовану вчену раду із захисту докторських дисертацій. Займається Віктор Олійник і громадською діяльністю: він — президент Консорціуму закладів післядипломної освіти; віце-президент Навчально-науково-виробничого комплексу «Академія дистанційної освіти», заступник голови Громадської ради освітян і науковців України, віце-президент і почесний академік Міжнародної академії культури безпеки, екології та здоров'я, член Європейської асоціації безпеки життєдіяльності. Шеф-редактор журналу «Культура безпеки, екології та здоров'я».

За здобутки в галузі освіти академік В. В. Олійник удостоєний почесного звання «Заслужений працівник освіти» (2002); нагороджений орденом «За заслуги» III ст. (2008); нагрудними знаками МОН України «Відмінник освіти України», «Петро Могила» (2005), «За наукові досягнення» (2012) та НАПН України «Ушинський К. Д.» (2008) і «Григорій Сковорода», почесними грамотами Верховної Ради України, Кабінету Міні-

ОЛІЙНИК ВІКТОР ВАСИЛЬОВИЧ

Випускник філологічного факультету (1970)

Ректор ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України

Доктор педагогічних наук, професор, дійсний член НАПН України.

Академік Міжнародної слов'янської академії освіти імені Я. Коменського

стрів України; відзнаками Київського міського голови, а також орденами Української православної церкви: святого рівноапостольного князя Володимира III ст., святого Георгія Переможця та преподобного Нестора Літописця I ст.

У всіх починаннях Віктора Васильовича підтримує його дружна сім'я: дружина-соратниця Ольга Іванівна, сини — д-р юрид. наук Олег і канд. пед. наук, доц. Володимир, а також онук Артем — невичерпне джерело наснаги та любові.

Своїм незмінним життєвим кредо В. В. Олійник вважає слова В. Г. Белінського: «Без мети немає діяльності, без інтересів немає мети, а без діяльності немає життя». А оберегом для нього є пієтет до тих, хто збагачує людину безцінним даром знань — учителів, повага до яких із плином часу лише зростає, а світлі спогади про студентські часи надихають до дії.

Альма-матер! Як багато пов'язано з цими словами... Минули роки, змінився державний устрій, реорганізується освіта. Та статус НПУ ім. М. П. Драгоманова як потужного центру підготовки національних учительських кадрів залишається незмінним. Так само незабутніми є й імена професорів, які дали путівку до скарбниці педагогічної науки: П. Волинського, А. Медушевського, Б. Кулика, М. Плюц, Д. Ніколенка, Ю. Кобилецького, Г. Удовиченка, В. Лободи, П. Хропка, О. Кравченко, Є. Пасічника, А. Очеретного, Ф. Поліщука, А. Деркача, П. Орлика, Ф. Гріма, Ф. Бугайка, М. Сугоняка, Ю. Янковського, П. Бойка, Л. Марченко. Бо ж, як стверджував Р. Роллан, «Істинно величні ті, чие серце б'ється для всіх».